

SAN de 9 d'abril de 2014, recurs 666/2011

Separació del servei d'un agent de policia per haver comès un delictes dolós, malgrat no estar relacionat amb el servei (accés al text de la sentència)

Un agent de policia va ser condemnat per sentència penal com a autor d'uns delictes no relacionats amb tasca policial, concretament sis delictes de robatori amb violència, dos d'amenaques condicionals i un contra l'Administració de Justícia.

L'Administració li va incoar un expedient disciplinari que va finalitzar amb la separació de servei, d'acord amb la tipificació de les faltes molt greus previstes a l'art. 27.3 b) de *la Ley Orgánica 2/1986, de 13 de marzo, de Fuerzas y Cuerpos de Seguridad: "cualquier conducta constitutiva de delito doloso"*.

L'inculpat va impugnar la resolució al·legant la Ley Orgánica 4/2010, de 20 de mayo, del Régimen disciplinario del Cuerpo Nacional de Policía, en virtut de la qual considerava que només podria tipificar-se com a falta molt greu la comissió de delictes relacionats amb el servei. Va sol·licitar l'aplicació de la dita llei d'acord amb la seva DA 1a que estableix que *"las faltas disciplinarias cometidas con anterioridad a la fecha de entrada en vigor de esta Ley Orgánica serán sancionadas conforme a la normativa anterior, salvo que las disposiciones de esta Ley fuesen más favorables al interesado; en tal caso, se aplicará ésta"*.

L'AN compara la regulació de les normatives i evidencia que **la tipificació de les faltes en ambdues lleis no és coincident**: La *Ley Orgánica 2/1986* cataloga com a falta molt greu "b) *cualquier conducta constitutiva de delito doloso*" (art. 27.3) mentre que la *Ley Orgánica 4/2010* distingeix segons el delictes dolós pel qual es condemna. I si està relacionat amb el servei o causa greu dany a l'Administració o a les persones es considera falta molt greu per l'art. 7.b), sent la falta greu els altres casos, segons disposa l'art. 8.i).

Vistos els fets declarats provats per la sentència penal l'AN sosté que certament **no són delictes relacionats amb la tasca policial, però en canvi és evident que la comissió d'aquells delictes (robatori i amenaces) va causar un greu dany a les persones**, ja que fins i tot **una de les víctimes va requerir hospitalització**. I per tant, **aquest fet també resulta tipificat com a falta molt greu i conseqüentment sancionable amb la separació del servei**.

Atès doncs, que l'aplicació d'ambdues normatives comporta la mateixa conseqüència (la separació del servei), no resulta d'aplicació la DA 1a en no haver-hi disposició més favorable a l'interessat.